

Св. Иванъ Рилски (876—946)

(Народно предание)

Въ източни китни плеши на Руенъ, що страховито се спущатъ къмъ пѣнлива Струма, сякашъ настлани въ скринъ нѣкакъвъ, се гушатъ беднитѣ хижи на малко селце — Скрино.

Тукъ рано Иванъ сиракъ остана. И людски ратай се цени. Неврѣстно, но яко момче, говеда му стопанинъ повѣри да пасе. Хей тамъ, долу подъ пропаститѣ, въ лжката на Струма.

Слънце жежко страшно припица. А къмъ пладне небо се намърщи, вѣтъръ силенъ повѣя, капки едри закапаха. Дъждъ изржавъ кипна, пороища и вади потекоха. Струма мжтна приижда, буйни вълни сѣ растатъ и растатъ. Свѣтковица цѣпи и гръмъ страховенъ раздира небото. А стелна крава Бѣлана е минала отсреща на Вуковски потокъ *) и се е скрила отъ зло време нѣйде подъ гжсти китни орѣшаци.

Страшна буря мина, дъждъ замира, и Иванъ подкара говеда нагоре. Плѣзга се по стрѣмни пжтеки и виръ-вода стигна въ село, капналъ отъ умора.

— Де я Бѣлана? — сърдито пита стопанинъ.

*) Вуково е село срещу Скрино.